

" Per què no ens permeten ser com nosaltres som?"

Catalunya agafa el camí cap a la Independència d'Espanya.

Roger Albinysana no veu cap similitud entre Catalunya i el cas de Crimea. Els dos escenaris no són en absolut comparables. "El referèndum de secessió a Crimea és il·legítim, i va tenir lloc sota pressions, el referèndum no es va fer segons el que marquen els costums democràtics" afirma el Secretari d'Exteriors. Com pot ser que es compari o s'intenti establir paral·lelismes amb el referèndum del dia 9 de novembre, mitjançant el qual els catalans volen decidir si volen o no separar-se d'Espanya?

Durant 5 dies el Secretari d'Exteriors de la Generalitat ha estat viatjant per 5 Länder i explicant perquè Catalunya, la regió més forta econòmicament parlant, no vol seguir sent governada pel govern de Madrid, "durant 30 anys ens hem estat esforçant perquè Espanya esdevingués un estat federal o confederal" explica Roger Albinysana al nostre diari. Estàvem disposats a harmonitzar, a fer caber les nostres pretensions amb els interessos de les altres nacions d'Espanya, amb les altres cultures, amb les altres llengües. Però no ens n'hem sortit. Espanya no vol negociar amb nosaltres, és més, no vol ni tan sols parlar. I ara una gran part de la societat catalana ja està cansada d'esperar.

El Secretari fa referència a les discussions al voltant de l'Estatut que es va aprovar després d'aferriades negociacions amb el govern central a Madrid i que declarava que Catalunya era una nació. No obstant, aquesta declaració i 13 articles més de l'esmentat Estatut van ser posteriorment anul·lats l'any 2010 pel tribunal constitucional a petició del partit conservador, ara governant. "En aquest moment es va trencar quelcom i des d'aleshores els crits que clamen la independència han esdevingut cada cop més forts". Les darreres enquestes obtingudes pel govern regional, mostren que un 55% de la població està a favor de la independència mentre que només un 20% hi estaria en contra. No es tracta només que ens hagin danyat el nostre orgull amb petiteses, es tracta també del dany que s'està produint en el camp de coses pràctiques de la vida quotidiana. Per posar un exemple, la nova llei d'Educació del govern Espanyol, que relega el català a una llengua secundària (...) El català ha estat a Catalunya llengua vehicular des dels anys 80, no causant aquest sistema cap tipus de problema, sinó tot el contrari (...) Aquesta ingerència del govern Espanyol envers el nostre sistema educatiu és per nosaltres un atac.

Un altre exemple? " A Finlàndia només el 20 % de la població parla suec, i no obstant, és un idioma oficial i com a tal està permès fer-lo servir al parlament, perquè es considera tot un orgull parlar dos idiomes. A Espanya això no és així, els catalans no podem fer servir el nostre idioma al parlament Espanyol. Per què no? Per què no ens permeten ser com realment som?

Però com vol Catalunya assolir la independència si la resta d'Espanya no ho vol? Respectant els camins estrictament democràtics- diu Albinysana, és a dir, deixar votar i preguntar a la gent què és el que volen. Hem preparat un projecte de llei que permet al govern central traspasar-nos la competència per poder fer referèndums, sobre això és discutirà el proper dimarts al parlament a Madrid. I que passarà si segons el previst la majoria diu NO? "Aleshores el

parlament Català el proper setembre aprovarà la seva pròpia llei de consultes. Aquest dret el tenim segons l'article 122 de l'Estatut." I si el resultat és que una majoria vol la independència, aleshores, la Generalitat té la obligació de començar les negociacions amb l'estat per tal d'assolir-la, negociacions que l'Estat no podrà seguir ignorant.